EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 17/08/2021 a les 07:46

L'estrès de les vacances

Arriba l'època on la majoria de la gent fa vacances i en conseqüència arriba també l'estrès que ocasionen. Les vacances, que haurien de ser un oasi de pau i tranquil·litat on un pot descansar de tot l'embolic laboral, de vegades es converteixen en un malson de nassos. Tot comença amb el xou de la preparació, programació o com vulgueu dir-n'hi. Hores i hores de recerca per trobar el xollo o bé per descobrir un lloc inèdit on la civilització encara no ha arribat, platges paradisíaques i muntanyes inhòspites. La preparació comporta una feinada, això sí, és gratuïta i et fa somiar. Un cop escollit el destí i triades les dates tan sols falta esperar l'arribada del dia D. Els dies anteriors són d'un estat de bogeria total, sembla que ens falta de tot i hem d'anar corrent a comprar un seguit de coses que difícilment utilitzarem i que en pocs dies passaran a l'oblit per sempre més. Si tens la sort que el dia de sortida has d'agafar un avió l'experiència serà inoblidable, cues i més cues i quan per fi ja estàs dins l'aeroport arriba el moment sublim d'intentar menjar quelcom o prendre't un cafetó en condicions sense por de perdre el capital destinat a les vacances. Amb cotxe passa pràcticament el mateix, cues, peatges i àrees de descans impossible. Sempre et queda el tren que, amb excepció dels AVE, saps que arribaràs però no quin dia. L'última opció seria el vaixell, sobretot els creuers, en què pràcticament vas sol, sense nens i amb uns horaris molt distesos, disculpeu-me la ironia.

Doncs bé, sigui com sigui, ja som a destí contents, feliços i amb ganes de petar-ho tot. Si has escollit platja prepara disciplina militar perquè la necessitaràs, està tot a rebentar, *numerus clausus* per posar la tovallola o el para-sol, famílies que sembla que no dormen per trobar la millor ubicació, *xiringuitos* amb cues quilomètriques que directament t'atraquen, calor insuportable, barques, canoes, motos d'aigua, pàdels surf i al final on nedo jo? A la muntanya la cosa hauria de ser diferent, l'espai és més ampli i teòricament és difícil trobar massificacions. Doncs gran error, a segons quins llocs estratègics l'aglomeració de gent és bestial. A mi m'encanta pujar cims per sobre els 2.500 metres i trobar nois i noies molt eixerits amb les seves bermudes, xancletes i ben panxacontents esperant una tempesta d'estiu que els deixarà garratibats, Mare de Déu santa innocència i inconsciència. El turisme urbà també és divertit, ciutats o pobles preparats per a la invasió estiuenca, amb els monuments emblemàtics col·lapsats i els locals fregant-se les mans davant la possibilitat de fer calaix. Sempre tens l'opció de la segona residència o que alguna ànima pietosa t'aculli a casa seva. Les segones residències són genials, sobretot per desconnectar de les setmanes laborals, però passar-hi cada estiu acaba sent una part mes de la teva normalitat i això diuen els entesos no és fer vacances.

Ara bé, el més important, amb independència dels dies que tinguis, és que tot això ho compartiràs amb la teva parella. I això pot representar una felicitat absoluta o un suplici infernal, no totes les parelles estan preparades per passar 24 hores junts molts dies seguits, i si a més hi sumem nens, sogres, cunyats, tiets, nebots i tot el seguit de family feliç la cosa pot acabar com una sitcom tràgica. En fi, reconec que soc el primer que desitja que arribin les vacances, però vist tot plegat de vegades et planteges si realment compensa tot aquest xou, tinc molts coneguts que m'han confessat que resen cada dia perquè arribi el dia de tornar a la feina i, amics, això no són vacances. Gaudim, doncs, d'aquest temps d'esbarjo tant com puguem, mirem de no atabalar-nos i apreciem la companyia dels nostres amb uns altres ulls. Les vacances són per carregar energia, no pas per gastar la poca que ens quedava.

Siguem *Smart People*.